

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1033/2018
16.10.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Марије Жаревац, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 530/16 од 03.10.2017. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 31/18 од 29.03.2018. године, у седници већа одржаној 16.10.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 530/16 од 03.10.2017. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 31/18 од 29.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 530/16 од 03.10.2017. године, између осталог, окр. АА оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци, па му је изречена условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од једне године, која казна се неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Виши суд у Краљеву је пресудом Кж1 31/18 од 29.03.2018. године, у делу изреке I, делимичним уважавањем жалбе окр. АА и његовог браниоца а поводом жалбе ОЈТ у Краљеву преиначио првостепену пресуду у погледу правне оцене дела и одлуке о казни тако што је радње окр. АА описане под тачкама 1, 3, 4. и 5. изреке првостепене пресуде правно квалификовао као продужено кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. и 1. у вези

члана 61. КЗ, за које дело му је изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци која казна се неће извршити уколико у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док је жалба ОЈТ, жалба окр. АА и његовог браниоца одбијене као неосноване о првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Истом пресудом у делу изреке II, уважањем жалби окр. АА, његовог браниоца и браниоца окр. ББ, преиначена је првостепена пресуда у тачки два изреке тако што су окривљени ВВ, АА и ББ, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођени од оптужбе и то окр. ВВ за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ, а окривљени АА и ББ за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окр. АА, адв. Марија Жаревац, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде у осуђујућем делу преиначи и донесе ослобађајућу пресуду за окривљеног или да обе пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Након што је примерак за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је у погледу радњи извршења окр. АА извршена погрешна правна квалификација дела јер описане радње представљају радње помагања у извршењу кривичног дела неосновано добијање и коришћење кредита и друге погодности из члана 209. КЗ, а не кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 2. и 3. у вези става 1. КЗ. Осим тога бранилац у захтеву наводи да окривљени АА не може бити извршилац кривичног дела за које је оглашен кривим с обзиром да нема својство одговорног лица у правном лицу.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Кривично дело неосновано добијање и коришћење кредита и друге погодности из члана 209. КЗ чини онај ко лажним приказивањем чињеница или

њиховим прикривањем добија за себе или другог кредит субвенцију или другу погодност иако за то не испуњава прописане услове.

Изреком првостепене пресуде окр. АА оглашен је кривим да је као одговорно лице у занатској радњи „ГГ“ и то као лице овлашћено за заступање својим потписом и печатом оверио службену исправу са неистинитом садржином тако што је сачинио рачун број 4/2009... а који рачун је неистинит ... (тачка 1 изреке), ... у својству лица које фактички обавља послове ЗТР „ДД“ сачинио записник о примопредаји машине у који је унео неистините податке...(тачка 3 изреке)... у својству лица која фактички обавља послове ЗТР „ДД“ из ... својим печатом и потписом оверио признанице са неистинитом садржином... (тачка 4 изреке)... као одговорно лице у радњи у службену исправу унео неистините податке ... (тачка 5 изреке) при чему је био способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела чије је извршење хтео и свестан забрањености дела. Из овако дате изреке произилазе сва субјективна и објективна обележја кривичног дела фалсификовање службене исправе у помагању из члана 357. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 61. КЗ, па неосновано бранилац у поднетом захтеву указује да у радњама окривљеног нема кривичног дела за које је оглашен кривим већ радњи кривичног дела неосновано добијање и коришћење кредита и друге погодности из члана 209. КЗ.

Такође, неосновано бранилац у поднетом захтеву указује да окр. АА нема својство одговорног лица, на шта је указивао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновни и о томе у образложењу пресуде на страни 12 у последња два става и на страни 13 у прва три става дао разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, међутим у захтеву наведену повреду не образлаже.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио неоснованим, и на основу одредбе члана 491. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић